

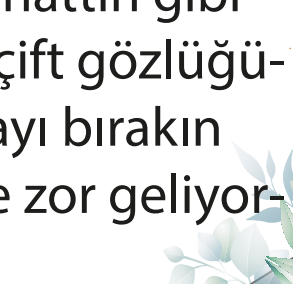
Marangoz Ustasının Mescid-i Akşa Minberi

Selahattin ve arkadaşları parka gitmişlerdi. Selahattin, arkadaşları ile futbol oynayacağı için çok mutluydu. Çünkü uzun süredir pandemi yüzünden arkadaşları ile beraber parkta futbol oynayamamışlardı.

Dile kolay tam tamına elli üç gün sonra yasaklar kalkmış ve tüm çocuklar gibi Selahattin ve arkadaşları parklarına kavuşmuştu. Parklarına kavuşmuşlardı ancak maskeyle futbol oynamak gerçekten de çok zordu. Bir de Selahattin gibi maskenizin üstünde bir çift gözlüğünüz varsa futbol oynamayı bırakın salıncakta sallanmak bile zor geliyordu.

Fakat Selahattin ve arkadaşlarını artık hiçbir şey engelleyemezdi çünkü uzun süredir dört gözle bugünü bekliyorlardı. Takımlar kurulmuş, herkes yerini almıştı. Güzel bir futbol maçı için nerdeyse her şey hazırды.

Ali sabırsızlanmış başlama vuruşunu bekliyor bir taraftan da Selahattin'e dönerek bir şeyler söylüyordu:

Bugün size on tane gol atacağım, diyordu.

Selahattin: "Göreceğiz kim kime on tane gol atacak. En son maçta yediğiniz golleri ne çabuk unuttun" diyor bir taraftan da gülüyordu.

Başlama vuruşu yapılmış maç çoktan başlamıştı. Ali, topla sahanın içinde bir o yana bir bu yana koşuyor söylediği gibi on golü atmak istiyordu.

Bir çalım Ahmet'e bir çalım Selahattin'e derken Ali, kaleci Yusuf ile karşı karşıya kalmıştı. Kaleye şut çekmeden önce Selahattin ve arkadaşlarına dönerek: "izleyin bakalım, bu birinci gollllll" dedi ve şutunu çekti.

Ali şutunu çekmiş top Yusuf'un bacakları arasından süzülüp kale-den içeriye girmiş ve gol olmuştu. Ali o kadar gür bir sesle gol gol diye bağıırıyordu ki

topun bacaklarının arasından geçerek gol olduğunu fark edemeyen Yusuf bile gol olduğunu anlamıştı. Çünkü Yusuf'un maskesi, Ali'nin şutunu görmesini engellemiş ve bu yüzden basit bir gol yemişti. Yusuf maskesini düzelttikten sonra bir yandan yanına gelen Selahattin, Ahmet ve arkadaşlarına bakıyor, bir yandan da kalenin içerisindeki topa bakıyordu.

Arkadaşlar kusura bakmayın ama topu göremedim. Hepsi şu maske yüzünden dedi ve maskesini çıkarmak için elini yüzüne tekrar götürdüğü esnada Selahattin hemen atıldı:

Dur! Kardeşim, canın sağ olsun.

Bir gol dediğın nedir ki? Sonuçta buraya hep birlikte eğlenmeye geldik. Bu arada sakın maskeni çıkarayım deme. Sonuçta ortalıkta bir hastalık dolaşıyor ve bu hastalığa Allah'ın izniyle yakalanmamak için maskemizi çıkarmamamız gerekiyor hadi biz oyunumuza dönelim, dedi. Ali topu yerden alarak kalktı. Bu esnada takım arkadaşları sahadaki yerlerini almıştı.

Yusuf kale vuruşuyla topu Ahmet'e fırlattı. Ahmet önce Ali'yi sonra Veli'yi ve diğer arkadaşlarını teker teker çalımıyarak kale ceza sahasına kadar ulaştı.

Son olarak Mehmet ile karşı karşıya geldi. Ancak Mehmet'i karşısında gören Ahmet bir an duraksadı çünkü Mehmet mahallenin en iyi futbol oynayan oyuncusuydu ve ona çalım atmak zordu. Bu yüzden ne yapacağını düşündüğü tam o esnada Selahattin'in sesi duyuldu.

Buraya Ahmet, pas at pas at diye sesleniyordu. Selahattin pası almış ve artık kaleci Cuma arasında kimsecikler yoktu.

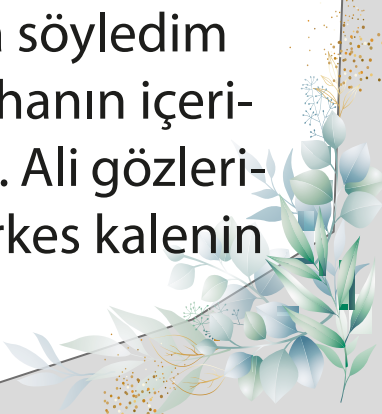

Sahadaki herkes durmuş biraz sonra olacakları merakla bekliyordu. Selahattin acil telgrafın geliyor Haktır Allah! Diye bağırarak şutunu çekti.

Ali, şut çekilmeden önce gözlerini kapamış Cuma'nın ve biraz isteksizce Selahattin'in sesine kulak kesilmişti. Ama korktuğu gibi olmamış top kaleye girmemişti. Ancak sahada farklı bir uğultu duymaya başlamıştı.

Hadi ama... Henüz yeni oynamaya başlamıştık... O kadar da söyledim sert şut çekme diye... Sahanın içerisinde sesler yükseliyordu. Ali gözlerini açtığı anda sahadaki herkes kalenin

arkasındaki eski marangoz atölyesi-
ne doğru bakıyordu. Selahattin
kaleye şut çekti fakat top az ileride
bulunan eski bir marangoz atölyesi-
nin camından içeri girdi.

Aslında daha önceleri böyle bir şey
olacağını tahmin ettikleri için, kim
marangoz atölyesinin olduğu tarafa
şut çekecekse topa daha dikkatli
vuracaktı.

Çünkü bu
eski maran-
goz atölyesi
uzun zaman-
dır buraday-
dı ve terk
edilmişti.

Bu yüzden buraya hiç kimse girmek istemiyordu.

Ali olan biteni anladıktan sonra Selahattin'i kızdırmak için:

Kardeşim on gol atacağımı duydun korkudan topu eski marangoz atölyesine attın değil mi? Diyor bir taraftan da maske altından gülüyordu. O da biliyordu Selahattin'in kazara topu camdan içeri attığını ancak onunla uğraşmayı seviyordu.

Sahadakiler yavaş yavaş eve gitmek için hazırlanıyorlardı. Çünkü eski marangoz atölyesine girmek tehlikeliydi ve kimse bunu göze almak istemezdi.

Ama o esnada Selahattin eski marangoz atölyesinin ahşap kapısına doğru ilerliyordu ve herkes Selahattin'i izliyordu. Ali Selahattin'i durdurmak için:

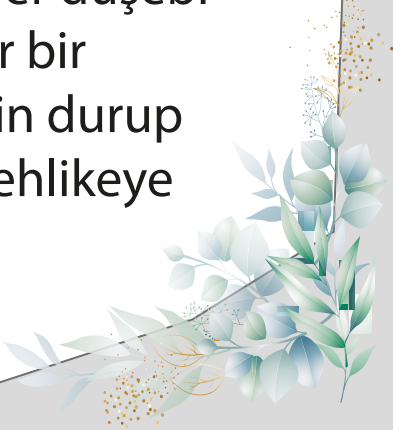
“Kardeşim canın sağ olsun. Yarın gider yeni bir top alır, kaldığımız yerden devam ederiz” diyordu. Ancak Selahattin: “Alt tarafı eski yıkık virane bir marangoz atölyesi, ne olabilir ki?” diyerek atölyenin biraz zorlayarak açtığı kapısından içeri girdi.

Olan bitenin şaşkınlığı ile herkes birbirine bakıyordu. Üzerindeki şaşkınlığı atan Ali, Cuma ve Ahmet'te Selahattin'in arkasından marangoz atölyesinden içeri girmişlerdi.

Ali, Cuma ve Ahmet birbirlerine tutunarak eski marangoz atölyesinden içeri girmişlerdi. Duvarlarda örümcek ağları ve bu ağlara asılı birçok böcek duruyordu ve arada önlerinden hızlıca fareler geçiyordu. Çok korkmuşlardı ve birbirlerine sıkı sıkıya sarılmaya devam ediyorlardı. Bu esnada Ahmet biraz cesaretlenerek ve başlarına gelebilecekleri tahmin ederek:

Kimse bir şeye dokunmasın dikkatli olalım ne olur ne olmaz bildiğiniz gibi burası eski bir marangoz atölyesi ve her an başımıza bir şeyler düşebilir ve burası yıkılabilir diyor bir yandan da Ah be Selahattin durup dururken kendini ve bizi tehlikeye attın diye mırıldanıyordu.

Bu esnada yan odadan gelen bir sesle irkildiler. Ve Cuma bağırmaya başladı:

Selahattin kardeşim neredesin?
Allah'ını seviyorsan hemen çıkalım buradan Selahattin...

Yan odada Cuma'nın sesini duyan Selahattin, "Arkadaşlar hemen bu tarafa gelin" diye seslendi.

Sesin olduğu yöne doğru hep birlikte biraz korkak adımlarla ilerlediler. Odadan içeri girdiklerinde nerdeyse küçük dillerini yutacaklardı. Odanın tam karşısındaki duvarda kocaman bir resim ve resmin tam önünde kocaman bir merdiven vardı ama nedense resim ve merdivenin etrafında ne bir örümcek ağı ne de bir

başka canlı vardı. Sanki duvar yeni boyanmış ve merdiven yeni yapılmıştı.

Birkaç dakikalık şaşkınlıktan sonra merdivenin basamaklarında duran Selahattin'i fark ettiler. Neyse ki kötü bir şey olmamıştı ve Selahattin topu bulmuş merdivendeki yazılara doğru bakıyordu.

Ali söze atıldı, "Kardeşim bizi çok korkuttun başına bir şeyler gelecek sandık. Bu arada sen o merdivenlerde ne yapıyorsun? Hadi topu da bulmuşsun artık çıkalım buradan" dedi.

Selahattin, "Arkadaşlar benim gördüęümü siz de görüyorsunuz değil mi?"

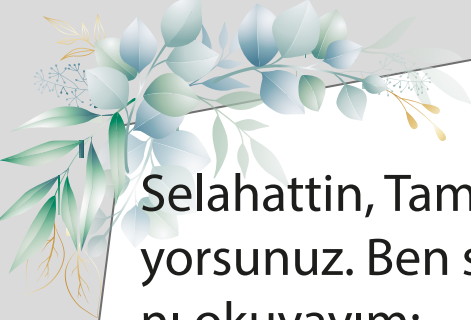
Arkadaşları evet dercesine başlarını salladılar. Ve Selahattin konuşmaya devam etti:

“Bakın bu duvardaki resim Mescid-i Aksa’nın resmi ve bu üzerinde durduğum da sanırım Mescid-i Aksa’nın minberi. Gelin bakın minberin üzerindeki yazıda neler yazıyor. Çok entere-san” dedi.

Ali söze atıldı tekrar,

“Hadi ama ilginç olan ne yazabilir ki? Başımıza bir iş gelmeden gide-
lim” diyordu.

Selahattin, Tamam mademki korkuyorsunuz. Ben size burada ne yazdığını okuyayım:

“Ey inananlar Kudüs ve Mescid-i Aksa yeni Selahattin’ lerini ve yeni minberini yerleştirecek...

Okumaya devam edecekti ki arkadan gelen sesle hep birlikte irkildiler:

“Evet! Yeni minberi yerleştirecek ve bu emaneti haçlılardan kurtaracak gençleri bekliyor. Gençler!” diyen eski marangoz atölyesinin ustası Nurettin Amca içeri girdi.

Artık çocuklar atölyenin yıkılarak altında kalmaktan çok içeri giren ustadan korkmaya başlamışlardı.

